

ждать при мене, и не гы въспирайте; защото ꙗко такъ възъе царство-то Божіе.

17 "Истинѣхъ ви казувамъ: Който не приѣме царство-то Божіе както дѣте, нѣма да влѣзе въ него.

18 И нѣкой си ꙗко глѣбъ мець го попыта и рече: Учителю благый, що да сторѣхъ за да наслѣдувамъ животъ вѣченъ? А Иисусъ му рече: Що ми казувашъ блгъ? никой не е блгъ, тѣмко единъ Богъ. Заповѣди-тъ знаешъ, "Да не направишъ прѣлюбо-дѣніе; Да не убиешъ; Да не откраднешъ; Да не лъжесвидѣтельствувашъ; "Почитай бащѣ си и майкѣ си." А той рече: Всичко това съмъ упазилъ отъ младость-тъхъ си до нынѣ. Това като чу Иисусъ, рече му: Още едно ти не достига: ꙗко все що имашъ продай, и раздай на сиромасы-тъхъ, и ще имашъ съкровище на небо-то; и дойди та мя послѣдувай. А той като чу това оскърби ся; защото бѣше много богатъ.

24 И като го видѣ Иисусъ че ся оскърби, рече: "Колко мѣчно ще влѣзѣхъ въ царство-то Божіе тѣзи които имать богатство.

25 Защото по лесно е да мине камѣла прѣзъ иглени уши, а не богатъ да влѣзе въ царство-то Божіе. А които чухъ това реко-хъ: И кой може да ся спасе? А той рече: "Невъзможно-то у человекѣ-тъхъ, у Бога е възможно. А Петръ рече: Ето ный оставихъмы всичко, и послѣдовахъмы тя. А той имъ рече: Истинѣхъ ви казувамъ, че ꙗко нѣма никой който да е оставилъ кѣшъ, или родители, или братія, или женѣ, или чада заради царство-то Божіе, ꙗко да не получи многократно на това врѣме, и въ идущій-тъхъ вѣкъ животъ вѣченъ.

31 И като ꙗко дванадесетъ-тъхъ при себе си, рече имъ: Ето възлѣзувамъ въ Иерусалимъ, и ще ся свѣрши ꙗко все что е написано отъ пророцы-тъхъ за Сына чело-вѣческаго. Защото ꙗко бѣде прѣдаденъ на язычници-тъхъ, и ще му ся поругаѣтъ, и ще го обесчестятъ, и ще го заплѣюхъ, и ще го бѣжѣ, и ще го убѣжѣ, и въ третій-тъхъ день ще възкрѣсне. И ꙗко не разумѣхъ нищо отъ това: и тая дума бѣше покрита за тѣхъ, и не разбирахъ това което ся казуваше.

35 А ꙗко когато приближаваше до Иерихонъ, нѣкой си слѣпъ сѣдѣше край пѣть-тъхъ да проси. И като чу че народъ минува, по-пыта, Що е това? И казахъ му че Иисусъ Назарянинъ минува. Тогдаъ той из-выка, и казуваше, Иисусе, Сыне Давидовъ, помилуй мя. И тѣзи които вървѣхъ на-

прѣдъ задрѣхъвахъ му да мѣлкне, но той още повече выкаше: Сыне Давидовъ, по-милуй мя. И сѣрѣ ся Иисусъ, и повелѣ да му го доведѣхъ; и като приближи, по-пыта го, И рече: Що ищѣшь да ти сторѣхъ? А той рече: Господи да прогледамъ.

42 И Иисусъ му рече: Прогледай; твоя-та ꙗко вѣра тя исцѣли. И тутакси прогледа, и тържѣхъ вслѣдъ него, и ꙗко славѣше Бога; и всичкій народъ като видѣ това, въздаде хвалѣ Богу.

ГЛАВА 19.

1 Слѣдъ това влѣзе Иисусъ въ Иерихонъ и 2 заминуваше си. И ето человекъ на име Закхей, който бѣше начальникъ на мыта-ри-тъхъ, и той бѣ богатъ. И ищѣше да ви-ди Иисуса кой е; но не можаше отъ на-рода, защото бѣше нисѣкъ на възрѣстѣ.

4 И завече ся на надрѣдъ, та възлѣзе на еднѣхъ черницѣхъ за да го види; понеже 5 прѣзъ онзи ꙗко ищѣше да мине. И като дойде на това мѣсто, Иисусъ погледнѣхъ, видѣ го, и рече му: Закхее, слѣзъ скоро; защото днесъ трѣбѣе да останѣхъ въ твоѣхъ- 6 тѣхъ кѣшѣхъ. И прибѣрза та слѣзе, и при- 7 го се радосте. И като видѣхъ това всич- 8 кы помѣмрахъ и казувахъ: ꙗко при грѣ- 9 шенъ человекъ влѣзе да прѣсѣди. А Зак- 10 хей застанѣхъ и рече Господу: Господи, ето 11 половина-тъхъ отъ имотъ-тъхъ си давамъ на сиромасы-тъхъ; и ꙗко съмъ обидѣлъ нѣко- 12 го въ нѣщо съ клеветѣхъ, въздавамъ чет- 13 вѣрократно. Рече му Иисусъ: Днесъ ста- 14 нѣхъ спасеніе на тойзи домъ; защото ꙗко 15 той е ꙗко сынъ Авраамовъ. Понеже ꙗко сынъ 16 человекъскый дойде да потѣреи и да спасе 17 погынѣло-то.

18 И тѣ като слушахъ това, приложи та 19 рече и еднѣхъ притѣхъ, защото бѣше близу 20 до Иерусалимъ, и ꙗко имашъ на умъ-тъхъ 21 си че царство-то Божіе ищѣше тутакси да 22 ся яви. И ꙗко рече: Человекъ нѣкой си бла- 23 городенъ отиде въ странѣхъ далечнѣхъ да 24 приѣме за себе си царство и да ся върне. 25 И повѣка десетѣ отъ слугы-тъхъ си, и даде 26 имъ десетъ мнасы, и рече имъ: Търгу- 27 вайте доклѣ дойдѣхъ. А ꙗко граждани-тъхъ не- 28 гови ненавѣждахъ го, и испратихъ вслѣдъ 29 него посланници да кажѣхъ: Не шѣмъ 30 тогова да царува надъ насъ. И като зѣ 31 царство-то и ся върнѣхъ, рече да му по- 32 выкатъ онѣзи слугы, на които даде сере- 33 бро-то, да узнае кой какъво е припечалилъ. 34 И дойде първый-тъхъ и рече: Господи, твоя-

и 1 Кор. 14; 20. 1 Пет. 2; 2.
к Мар. 10; 15.
л Мар. 19; 16. Мар. 10; 17.
м Исх. 20; 12 до 16. Втор. 5; 16 до 20. Рим. 13; 9.
н Евес. 6; 2. Кол. 3; 20.
о Мат. 6; 19. 20. 19; 21. 1 Тим. 6; 19.
п Прит. 11; 28. Мат. 19; 23. Мар. 10; 23.

р 1 Кор. 32; 17. Зах. 8; 6. Мар. 19; 26. Гл. 1; 37.
с Мат. 19; 27.
т Втор. 33; 9.
у 1ов. 42; 10.
ф Мат. 16; 21. 17; 22. 20; 17. Мар. 10; 32.
х Псал. 22; Ис. 53.
ц Мат. 27; 2. Гл. 23; 1. Іоан. 18; 28. Дѣян. 3; 13.

ч Мар. 9; 32. Гл. 2; 50. 9;
45. Іоан. 10; 6. 12; 16.
ш Мат. 20; 29. Мар. 10; 46.
щ Гл. 17; 19.
ъ Гл. 5; 26. Дѣян. 4; 21. 11; 18.
—
а Мар. 9; 11. Гл. 5; 30.
б Гл. 3; 14.

в Исх. 22; 1. 1 Пар. 12; 3.
2 Пар. 12; 6.
г Рим. 4; 11, 12, 16. Гал. 3; 7.
д Гл. 13; 16.
е Мат. 18; 11. Вижъ Мат. 10; 6. 15; 24.
ж Дѣян. 1; 6.
з Мат. 25; 14. Мар. 13; 34.
и Іоан. 1; 11.